

RIGSARKIVET

MINDE- BLAD

Carl Frederik Sørensen
faldet i 1. Verdenskrig

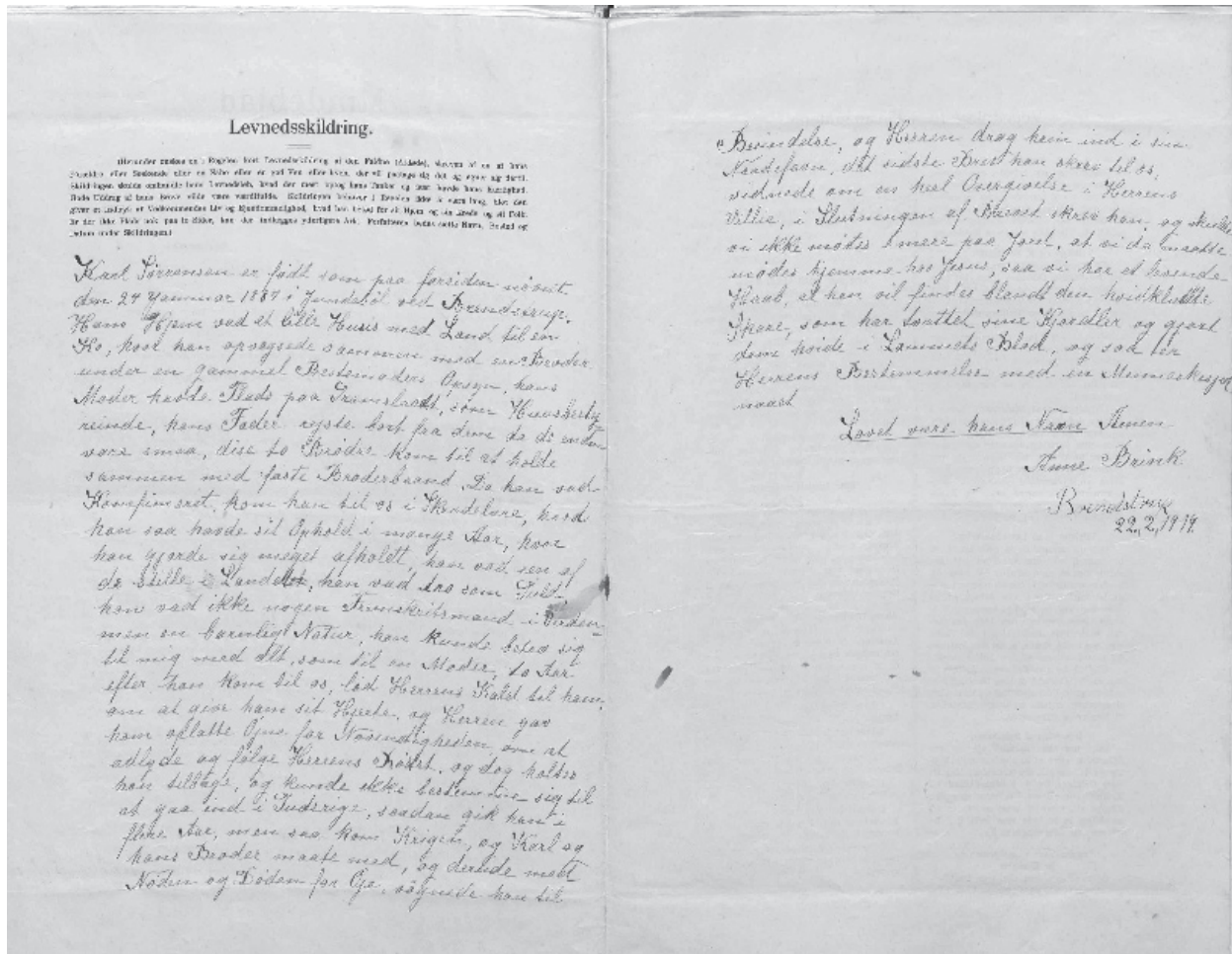
Mindeblad : Carl Frederik Sørensen

Kilde: Vælgerforeningen, Mindeblade over faldne

→ [Klik på Mindebladet for at se den originale kilde](#)

Amt	Haderslev
Sogn	Rødding
By eller kommune	Brendstrup
Efternavn	Sørensen
Fornavn(e)	Carl Frederik
Fødselsdato (dd-mm-åååå)	24-01-1887
Fødested	Hundeblø
Stilling/erhverv før krigen	Skræder
Opholdssted før krigen	I hans Barndomshjem
Gift?	Nei
Indkaldelsesdato	1915 den 1 November
Hvornår sendt til fronten?	28 Mai
Såret? Hvor mange gange?	Nei
Dødssted (fx valplads eller lazaret)	Ja ved Somme
Dødsdato	Den 25 Juli 1915
Preussisk statsborger?	Ja
Tjenestegrad	Menig
Orden og hæderstegn	Ingen
Modersmål	Dansk
Sindelag	Dansk
Var begge forældrene nordslesvigere ?	Ja
Faderens navn	Hans Peter Sørensen
Faderens stilling	Møller
Faderens fødested	Angel
Hvor boede forældrene ved krigens udbrud?	Moderen i Hundeblø
Havde den faldne søskende?	Ja 1
Antal brødre	Broder
Antal søstre	Nei
Er nogle af brødrene med i krigen? Hvor mange?	Ja 1
Er nogle af brødrene faldne?	Nei
Deltager den faldnes fader i krigen?	Nej
Hvad hedder faderen, sønnen eller sønnerne?	Den Faldnes Broder Anton Peter Sørensen

Levnedsskildring : Carl Frederik Sørensen

Karl Sørensen er født som paa forsiden nævnt den 24 Januar i 1887 i Hundbøl ved Brendstrup. Hans Hjem vad et lille Huus med land til en Ko, hvor han opvogsede sammen med en Broder under en gammel Bestemoders Opsyn, hans Moder havde Plads paa Gramslaadt, som Huusbestyreinde, hans Fader rejste bort fra dem da de endnu vare smaa, disse to Brødre kom til at holde sammen med faste Broderbaand. Da han vad Konfirmeret, kom han til os i Skrådelære, hvor han saa havde sit Ophold i mange Aar, hvor han gjorde sig meget afholdt, han vad én af de stille i Landet, han vad tro som

Guld, han vad ikke nogen Fremskritsmand i Verden, men en barnlig Natur, han kunde betro sig til mig med alt, som til en Moder, to Aar efter han kom til os, lød Herrens Kald til ham, om at give ham sit Hjerte, og Herren gav ham oplatte Øjne for Nøvendigheden, om at adlyde og følge Herrens Røst, og dog holtes han tilbage, og kunde ikke bestemme sig til at gaa ind i Gudsrige, saadan gik han i flere Aar, men saa kom Krigen, og Karl og hans Broder maatte med, og derude mødt Nøden og Døden for Ga. søggede han til

i sin Naadefavn, det sidste Brev han skrev til os, vidnede om en heel Overgivelse i Herrens Villie, i Slutningen af Brevet skrev han, og skulde vi ikke mødes mere paa Jord, at vi maatte mødes hjemme hos Jesus, saa vi har et levende Haab, at han vil findes blandt den Hvidklædte Skare, som har tvættet sine Kjortler og gjort dem hvide i Lamets Blod, og saa er Herrens Bestemmelse med en Menneskesjæl naaet. Lovet være hans Navn. Amen
Anne Brink.
Brendstrup
22.2.1919